

[Jensen (Horsebæk).]

kan komme over de Vanskeligheder, det medfører, og derfor vil jeg endnu en Gang pege paa Etableringslaanene. Der er sikkert adskillige dygtige unge Mænd og Kvinder, der har betænkt sig paa at starte, netop fordi de manglede den nødvendige Driftskapital til at sætte Bruget i Gang og, hvis de skulde starte, maatte skaffe Penge til Veje paa anden Vis og med høje Renter og Afdrag, til Kreaturer og Inventar o. s. v., hvad der gør Starten meget vanskelig for dem. Etableringslaanene vil kunne medvirke til, at Starten bliver billigere og sikrere. En betydelig Del af den Ungdom, der er saaledes stillet, at de ikke kan faa Adgang til et Erhverv i Henhold til Husmandsloven, søger nu over i andre Erhverv til Skade for Landbruget. Disse dygtige unge, som har brugt en Del af deres Fortjeneste, en Del af deres Kapital til at uddanne sig, staar med en vis Fortrinsstilling over for adskillige andre, naar Talen er om at skaffe sig Beskæftigelse uden for Landbruget, men Landbruget er ikke tjent med, at de dygtigste, de mest energiske blandt de unge forlader det praktiske Landbrug og gaar over i andre Erhverv. Derfor bør vi gennem denne Lovgivning aabne Adgang til, at saa mange som muligt inden for Landboungdommen kan starte som selvstændige Landmænd.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvilje og til en hurtig Behandling.

Brorsen: Jeg er enig med Ministeren i, at det vil være rigtigt, at vi allerede i indeværende Rigsdag forhandler om de Ændringer, der skal indføres i Loven af 1934 om Udstykning af Jord til mindre Landbrug, men jeg finder for mit Vedkommende ikke Grund til at gaa ret dybt ind paa hele Spørgsmaalet om Jordudstyknings, som vi ved tidligere Lejlighed har drøftet ret indgaaende; vi behandlede det i Landbokommissionen i 1934 og behandlede det ogsaa meget indgaaende, da Sagen var til Behandling her, inden Loven af Maj 1934 blev vedtaget. Men der er naturligvis visse Ting, som man hæfter sin Opmærksomhed ved i det Øjeblik, en saadan Lov skal frem til Revision.

Vi har hele Tiden, og det er nu snart gennem mange Aar, fra Venstres Side været villige til at medvirke til en Udstykning til mindre Landbrug. Vi har ikke ønsket, det har vi gentagende betonet, en forceret Udstykning — ikke mindst er dette blevet sagt fra vor Side de sidste Gange, Loven

har været fremme til Revision —, men vi har ment, at af flere forskellige Grunde var det af Betydning, at denne Lovgivning holdtes gaaende. Men naar man nu staar over for en Revision af Loven af 1934, og der af Ministeren er fremsat forskellige Ændringsforslag, kunde der være Grund til at afæske Ministeren en Udtalelse om hele Stillingen inden for Landbruget netop med denne Udstykning for Øje. Naar Regeringen, hvad der givet synes at være Tilfældet den ene Gang efter den anden, ikke vil være med til Forholdsregler, som kunde være af Betydning for det samlede Landbrug, saa er der noget inkonsekvent i, at man samtidig siger: ikke desto mindre skal der oprettes nye Brug i Fremtiden, til Trods for at vi mener, at i det Øjeblik disse Brug er oprettet, er de kvalificerede til enten en Understøttelse eller et Tilskud fra Statens Side. Der er noget i allerhøjeste Grad inkonsekvent i en saadan Holdning, og derfor synes jeg, det Spørgsmaal maa rejses ogsaa ved denne Lejlighed, om Ministeriet ikke kunde finde, at Tiden nu var inde til at gøre det nødvendige over for hele det samlede danske Landbrug, saaledes at hele den Understøttelses- og Tilskudspolitik, som Regeringen søger at komme længere og længere ind i, kunde holde op.

Der er ingen Tvivl om, at Udstykning i flere og flere Landbrugsvirksomheder vil medføre en Forøgelse af Produktionen; særlig med Hensyn til den dyriske Produktion ved vi jo, at man i de mindre Landbrug er i Stand til at producere mere pr. Tønde Land, end man kan i de større og i de største Landbrug, og derfor, jo flere mindre Landbrugsbedrifter vi faar, jo mere Udstykningen i det hele taget fremmes, des større vil den dyriske Produktion uvægerlig blive. Derfor maa man antagelig i Regeringen — men det kunde have sin Interesse, om Landbrugsministeren vilde udtale sig om det — have Tro paa, naar man ser Fremtiden i Møde, at det vil være muligt at afsætte ogsaa en forøget Produktion. Vi ved jo, hvilke Vanskeligheder vi har været inde i og for Resten til Dels endnu er inde i, men vi haaber naturligvis alle paa en Lysning, og man maa vel ogsaa gaa ud fra, naar Ministeriet fremlægger dette Forslag, at det har Troen paa, at der virkelig kommer en Lysning i de kommende Aar. Man maa imidlertid stille den Fordring til Regeringen, naar vi nu skal have flere Virksomheder og større Produktion i det danske Landbrug, at den til enhver Tid under de Forhandlinger, der føres med fremmede Magter, gør sit yderste for, at